

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-101-02024

Den 22. maj 2015

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 17. marts 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 365 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Thomas Danielsen (V).

Spørgsmål nr. 365 (alm. del)

Ministeren har tidligere svaret på, om vandrammedirektivet overimplementeres i dansk lovgivning, jf. S 331 af Jacob Jensen (V). Som opfølgning her på bedes ministeren redegøre for, om det er ministerens vurdering, at Danmark har overimplementeret det såkaldte VVM-direktiv, og hvis ja, er Folketinget blevet orienteret om denne overimplementering?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Overimplementering i lovteknisk forstand er i almindelighed defineret ved, at der ved gennemførelsen af en EU-retlig minimumsforpligtelse i dansk ret fastsættes strengere krav, end hvad der er nødvendigt efter den pågældende EU-retsakt.

Som miljøministeren også har oplyst i besvarelsen af EUU alm. del spm. 14, kan det være ganske vanskeligt at vurdere i det enkelte tilfælde, om der er tale om overimplementering.

VVM-direktivet er et procesdirektiv (implementeret første gang i 1989), der fastsætter regler om offentlig høring og undersøgelser af visse projekters indvirkning på miljøet, før projekter kan igangsættes. Direktivet er i alt væsentlighed implementeret tekstnært.

Nogle af direktivets regler er dog mere generelt formuleret, og f.eks. angives det, at offentligheden skal have ”rimelig tid” i forbindelse med offentlige høringer over miljøredegørelser. Dette er implementeret på den måde i dansk ret, at høringsfristen er 8 uger.

Endvidere indeholder direktivet angivelse af en række projekter, der er obligatoriske VVM-pligtige (bilag 1-projekter), og projekter, der skal undergives en såkaldt screening med henblik på, at vurdere, om der skal udarbejdes en VVM m.v. (bilag 2).

I den danske implementering er nogle projekter, der på direktivet er opført på bilag 2, gjort obligatorisk VVM-pligtige. Det gælder bl.a. havbrug og saltvandsdambrug, som blev omfattet af bilag 1 i 1994.

Andre områder, hvor det samme er tilfældet, kan nævnes sammenlægning/jordomlægning af landsbrugsejendomme, hvori der indgår mere end 75 ejendomme, råstofindvinding fra åbne brud med en samlet indvindingsperiode på mere end 10 år og sporveje, bybaner, høj- og undergrundsbaner eller lignende baner af særlig bygningstype, der udelukkende eller overvejende tjener til personbefordring.

Bekendtgørelsen der indeholdt ændring for fx havbrug og saltvandsdambrug blev forelagt Miljø- og Planlægningsudvalget til orientering den 26. oktober 1994, jf. bilag 70.

./ Der henvises i øvrigt til vedlagte bilag, som viser en parallelopstilling af projektyper optaget på henholdsvis VVM-direktivets bilag og VVM-bekendtgørelsen.

Bilaget indgik som et arbejdsredskab for det af miljøministeren nedsatte VVM-udvalg primo 2012. Baggrunden for udvalgets nedsættelse var et ønske om at undersøge mulighederne for at forenkle implementeringen af VVM-direktivet og dermed lette administrationen af reglerne.

Det fremgår af udvalgets afrapportering af 31. marts 2014 til miljøministeren, at ”det er udvalgets vurdering, at VVM-direktivet i alt væsentlighed er implementeret så tekstnært i dansk ret, at implementeringen ikke i sig selv kan antages at være udtryk for en unødigt komplicering af regelsættet. Udvalget finder, at der i stedet bør være øget fokus på samspillet mellem VVM-reglerne og den øvrige miljømæssige regulering med henblik på at sikre en hensigtsmæssig og effektiv administration af reglerne til gavn for såvel erhverv som miljø.”

Begrundelsen for at nogle projekter er gjort obligatorisk VVM-pligtige, uden at dette fremgår af direktivet, fremgår ikke af forarbejderne til implementeringen af direktivet eller VVM-bekendtgørelsen tilbage i 1994. Men hovedbegrundelsen er muligvis, at screening af de pågældende projekter i praksis ofte under alle omstændigheder vil føre til VVM-pligt. Derfor er det alt andet lige procesbesparende for de relevante projektyper at projekterne er obligatorisk VVM-pligtige.

Den danske implementering af VVM-direktivet kan for de nævnte projekter synes at stille strengere krav, end hvad direktivet foreskriver, hvilket er den lovtekniske definition af overimplementering. Når den valgte implementering af VVM-direktivet er procesbesparende for de pågældende projekter, vil implementeringen dog efter Naturstyrelsens opfattelse ikke pålægge virksomheder m.v. større byrder, end hvad der er nødvendigt for at opfylde direktivets forpligtelser. ”

På baggrund af ovenstående svar kan de omhandlende brancher, der måtte ønske en ændring af deres placering på bilagslisten, tage kontakt til Naturstyrelsen, som vil se på spørgsmålet i forbindelse med implementeringen af det ændrede VVM-direktiv. Det ændrede direktiv skal være implementeret i dansk ret senest 16. maj 2017.

Kirsten Brosbøl

/

Oluf Engberg